

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Hr. Jann Sjørnsen argumenterer for, at godt nok går det rigtig, rigtig skidt i Irak, men vi bliver, for hvis vi ikke blev, ville det svække FN.

Nu er det jo sådan, at hr. Jann Sjørnsens søsterparti har regeringsmagten i Norge; jeg tænker på Bundevik. Jeg vil spørge i den sammenhæng, om hr. Jann Sjørnsen vil bekræfte, at Bundevik har bebudet, at de norske styrker trækkes tilbage den 1. juli, og om han mener, at Bundevik på den måde afgørende er med til at svække FN, og om han mener, at det forhold, at Spanien, Dominikanske Republik, Honduras og Nicaragua trækker deres tropper ud, afgørende er med til at svække FN.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KD):

Jeg mener rent faktisk, at i og med at man fra FN's side har valgt nu at bakke op om den multinationale sikringsstyrke, ja, så vil bestræbelser, som går i retning af at svække den styrke og dermed også den multinationale indsats i Irak, faktisk også være med til at svække FN. Det mener jeg faktisk, ikke fordi tingene som sagt går specielt godt i Irak i disse dage – det er jeg helt enig med hr. Villy Søvndal i – men fordi ondt vil blive værre, hvis vi trak os ud sammen med andre lande, som altså forbereder sig på det.

Kl. 15.40

I forhold til mine partifæller, eller hvad man nu kan kalde dem, min søsterpartifælle Bundevik – jeg kvitterer for udtalelsen – så mener jeg ikke, at man helt kan sammenligne Norges og Danmarks situation. I min ordførertale gjorde jeg meget nøje rede for, at jeg mener, at Danmark har et særligt ansvar for at blive nu, fordi vi var med til at indlede krigen mod irakerne. Norge var som bekendt ikke med i koalitionen, og det tror jeg også har været bestemmende for den position, Bundevik og den norske regering har taget, plus det, at man måske også har valgt at prioritere sin FN-indsats anderledes, for det er jo ikke sådan, at man ikke ønsker fremover at prioritere FN-indsatsen fra den norske regerings side. Det havde vi i øvrigt også nok gjort, tror jeg, i hvert fald med Kristendemokraternes stemmer, hvis det ikke var, fordi vi havde involveret os i Irakkrigen. Hvis vi ikke havde det, så er jeg ikke sikker på, at det havde været lige præcis den her FN-indsats, vi havde involveret os så kraftigt i, som vi rent faktisk gør.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil starte, hvor den sidste ærede taler sluttede. Jeg er fuldstændig enig med hr. Jann Sjørnsen: Det, der er tale om, er at bakke op omkring FN. Det har SF jo aldrig gjort. Jeg tror ærlig talt ikke, SF har stemt for at sende en eneste soldat ud på opfordring fra FN; jeg kan så blive rettet, men det er i hvert fald sjældent, det er sket. Når Danmark er gået ind på FN-opfordring, tror jeg ærlig talt, hr. Villy Søvndal er gået imod. Hr. Villy Søvndal har jo altid en rædsel for verden og altid et sortsyn, som gør, at han aldrig tror, at noget kan blive bedre.

Jeg husker stadig væk den debat, da vi skulle have Polen, Tjekkiet og Ungarn ind i NATO; da sagde hr. Villy Søvndal heroppe fra talerstolen, at han ikke kunne sove om natten af skræk for, hvad der ville ske, når de tre lande blev medlemmer af NATO. Jeg håber, hr. Søvndal har fået søvn siden, for det er jo faktisk gået meget godt.

Jeg vil godt takke for den brede støtte, der er her i Folketinget, til soldaterne. Jeg synes, det er meget vigtigt, at soldaternes indsats har en bred dansk støtte. Jeg vil også godt takke for den støtte, som Danmark her leverer til FN og til det Irak, der prøver at komme på fode, for det er jo, hvad det drejer sig om.

Det er opbakning til FN, uanset hvad hr. Villy Søvndal vil mene, for allerede 1511, som det brede flertal i Folketinget tilsluttede sig, rummede jo opfordringen til, uanset hvad man havde måttet mene om krigssituationen i marts måned: Lad os løfte os lidt videre og erkende, hvordan virkeligheden er nu. Vi kan jo altid lade historikere diskutere fortiden, virkeligheden er altså nu sådan, at FN med 1511 fra oktober i fjor kraftigt bad verden om at gå ind for at stabilisere og genopbygge Irak.

Det er også, hvad den nye resolution, som altså endnu ikke er vedtaget, men som man stadig væk arbejder med, opfordrer til. I den resolution, som England og USA har fremlagt i nat, opfordrer man medlemsstaterne og de internationale og regionale sikkerhedsorganisationer til at bidrage, til at hjælpe den multinationale styrke, herunder de militære styrker, med at imødekomme den irakiske befolknings behov for sikkerhed og stabilitet, humanitær assistance, rekonstruktion af landet og for at støtte FN's indsats. Så der kommer altså igen en ny opfordring formentlig til alle om at gå ind og støtte også militært.

Det er altså mærkeligt, at man bliver ved med at sige: Jamen det vil vi ikke. For uanset hvad